

108 年度新住民子女越南語朗讀比賽

國中學生組

韻文名單

編號	文章題目
1	越語：Tiếng gà trưa
	中文：午後雞鳴
2	越語：Hai chữ nước nhà
	中文：國家兩個字
3	越語：Nhớ Rừng
	中文：思念森林
4	越語：Đoàn thuyền đánh cá
	中文：漁船
5	越語：Ánh trăng
	中文：月光

Tiếng Gà Trưa (Xuân Quỳnh)

Trên đường hành quân xa, dừng chân bên xóm nhỏ

Tiếng gà ai nhảy ổ: “cục...cục tác cục ta”

Nghe xao động nắng trưa, nghe bàn chân đỡ mỏi. Nghe gọi về tuổi thơ.

Tiếng gà trưa, ổ rơm hồng những trứng

Này con gà mái tơ, khắp mình hoa đốm trắng

Này con gà mái vàng, lông óng như màu nắng.

Tiếng gà trưa: có tiếng bà vẫn mắng:

Gà đẻ mà mậy nhìn, rồi sau này lang mặt! Cháu về lấy gương soi.

Lòng đại thơ lo lắng, tiếng gà trưa

Tay bà khum soi trứng, dành từng quả chắt chiu, cho con gà mái ấp.

Cứ hàng năm hàng năm, khi gió mùa đông tới

Bà lo đàn gà toi, mong trời đừng sương muối

Để cuối cùng bán gà, cháu được quần áo mới.

Ôi cái quần chéo go, ống rộng dài quét đất

Cái áo cánh chúc bâu, đi qua nghe sột soạt

Tiếng gà trưa, mang bao niềm hạnh phúc

Đêm cháu về nằm mơ, giấc ngủ hồng sắc trứng.

Cháu chiến đấu hôm nay, vì lòng yêu tổ quốc

Vì xóm làng thân thuộc, bà ơi cũng vì bà
Vì tiếng gà cục tác, ổ trứng hồng tuổi thơ.

Hai chữ nước nhà (Trần Tuấn Khải)

Chôn ải Bắc mây sầu ảm đạm, cõi trời Nam gió thảm điều hiu
Bốn bề hồ thét chim kêu, đoái nom phong cảnh như khêu bất bình

Hạt máu nóng thấm quanh hồn nước, chút thân tàn lần bước dặm khơi
Trông con tâm tã châu rơi, con ơi con nhớ lấy lời cha khuyên:

Giống Hồng Lạc hoàng thiên đã định, mấy ngàn năm suy thịnh đổi thay
Trời Nam riêng một cõi này, anh hùng, hiệp nữ xưa nay kém gì!

Than vận nước gặp khi biến đổi, đề quân Minh thừa hội xâm lăng
Bốn phương khói lửa bùng bùng, xiết bao thảm họa xương rừng máu sông!

Nơi đô thị thành tung quách vỡ, chốn dân gian bỏ vợ lìa con
Làm cho tiêu tán hao mòn, lạ gì khác giống dễ còn thương đâu!

Thảm vong quốc kẻ sao cho xiết, trông cơ đồ nhường xé tâm can
Ngậm ngùi đất khóc giờ than, thương tâm nòi giống lắm than nỗi này!

Nhớ Rừng (Thế Lữ)

Gặm một khối căm hờn trong cũi sắt, ta nằm dài, trông ngày tháng dần qua.
Khinh lũ người kia ngạo mạn, ngẩn ngơ, giương mắt bé riều oai linh rừng thẳm
Nay sa cơ, bị nhục nhằn tù hãm, để làm trò lạ mắt, thứ đồ chơi.
Chịu ngang bầy cùng bọn gấu dở hơi, với cặp báo chuồng bên vô tư lự.
Ta sống mãi trong tình thương nỗi nhớ, thừa tung hoành, hống hách những ngày xưa.
Nhớ cảnh sơn lâm, bóng cả, cây già, với tiếng gió gào ngàn, với giọng nguồn hét núi,
Với khi thét khúc trường ca dữ dội, ta bước chân lên, đông dặc, đường hoàng,
Lượn tấm thân như sóng cuộn nhịp nhàng, vờn bóng âm-thâm, lá gai, cỏ sắc.
Trong hang tối, mất thần khi đã quắc là khiến cho mọi vật đều im hơi.
Ta biết ta chúa tể muôn của loài giữa chốn thảo hoa, không tên không tuổi.
Nào đâu những đêm vàng bên bờ suối, ta say mồi đứng uống ánh trăng tan?
Đâu những ngày mưa chuyển bốn phương ngàn, ta lặng ngắm giang san ta đổi mới?
Đâu những bình minh cây xanh nắng gội, tiếng chim ca giấc ngủ ta tưng bừng?
Đâu những chiều lênh láng máu sau rừng, ta đợi chết mảnh mặt trời gay gắt
Để ta chiếm lấy riêng phần bí mật?, than ôi! thời oanh liệt nay còn đâu?
Nay ta ôm niềm uất hận ngàn thâu, ghét những cảnh không đời nào thay đổi,
Những cảnh sửa sang, tầm thường, giả dối: hoa chăm, cỏ xén, lối phẳng, cây trồng;
Giải nước đen giả suối, chẳng thông dòng, len dưới nách những mô gò thấp kém;
Dăm vùng lá hiến lành không bí hiểm, cũng học đòi bắt chước vẻ hoang vu
Của chốn ngàn năm cao cả, âm u.
Hỡi oai linh, cảnh nước non hùng vĩ! Là nơi giống hùm thiêng ta ngự trị,
Nơi thênh thang ta vùng vẫy ngày xưa. Nơi ta không còn được thấy bao giờ!
Có biết chăng trong những ngày ngao ngán. Ta đang theo giấc mộng ngàn to lớn
Để hồn ta phảng phất được gần người. Hỡi cảnh rừng ghê gớm của ta ơi!

Đoàn Thuyền Đánh Cá (Huy Cận)

Mặt trời xuống biển như hòn lửa, sóng đã cài then, đêm sập cửa.
Đoàn thuyền đánh cá lại ra khơi, câu hát căng buồm cùng gió khơi.
Hát rằng: cá bạc biển Đông lặng, cá thu biển Đông như đoàn thoi.
Đêm ngày dệt biển muôn luồng sáng. Đến dệt lưới ta, đoàn cá ơi!

Thuyền ta lái gió với buồm trăng, lướt giữa mây cao với biển bằng,
Ra đậu dặm xa dò bụng biển, dãn đan thế trận lưới vây giăng.
Cá nhụ cá chim cùng cá đé, cá song lấp lánh đuốc đen hồng,
Cái đuôi em quẫy trăng vàng choé, đêm thở: sao lùa nước Hạ Long.

Ta hát bài ca gọi cá vào, gõ thuyền đã có nhịp trăng cao,
Biển cho ta cá như lòng mẹ, nuôi lớn đời ta tự buổi nào.
Sao mờ, kéo lưới kịp trời sáng, ta kéo xoăn tay chùm cá nặng,
Vảy bạc đuôi vàng loé rạng đông, lưới xếp buồm lên đón nắng hồng.

Câu hát căng buồm với gió khơi, đoàn thuyền chạy đua cùng mặt trời.
Mặt trời đội biển nhô màu mới, mắt cá huy hoàng muôn dặm phơi.

Ánh trăng (Nguyễn Duy)

Hồi nhỏ sông với đồng với sông rồi với biển

Hồi chiến tranh ở rừng vàng trăng thành tri kỷ.

Trần trụi với thiên nhiên hồn nhiên như cây cỏ

Ngỡ không bao giờ quên cái vàng trăng tình nghĩa.

Từ hồi về thành phố quen ánh điện cửa gương

Vàng trăng đi qua ngõ như người dưng qua đường.

Thình lình đèn điện tắt phòng buyn-đinh tối om

Vội bật tung cửa sổ đột ngột vàng trăng tròn.

Ngửa mặt lên nhìn mặt có cái gì rung rung

Như là đồng là bể như là sông là rừng.

Trăng cứ tròn vành vạnh kể chi người vô tình

Ánh trăng im phăng phắc đủ cho ta giạt mình.